

MÃ¼slÃ¼m GÃ¼rses

Onaylayan Administrator
Thursday, 24 May 2007

Â 1953'Ã¼n 7 MayÃ¼s gÃ¼nÃ¼ ÃžaniÃ¼rfa'nÃ¼n Halfeti ilÃšesi'nin FÃ¼stÃ¼kÃ¼ kÃ¼yÃ¼nde, kerpiÃš duvarlÃ¼ bir ev nohut odasÃ¼nda dÃ¼nyaya gÃ¼zlerini aÃšar, MÃ¼slÃ¼m GÃ¼rses... Yoksul olsa da, sevgi zengini bir ailenin oÃ¼ludur... Annesi Emine, sevinÃš ÃšÃ¼Ã¼klarÃ¼ atarak baÃ¼na basar ilk oÃ¼lunu... 'AdÃ¼ MÃ¼slÃ¼m olsun' diyen ve kÃ¼y meydanÃ¼nda gÃ¼sÃ¼nÃ¼ gere gere 'OÃ¼lum oldu' diye baÃ¼ran renÃšper Mehmet AkbaÃ¼ mutluluktan tÃ¼rkÃ¼ler ÃšÃ¼Ã¼rÃ¼r... Sesi de Ã¼yle gÃ¼zeldir ki...

Â MÃœSLÃœM GÃœRSES; Babam kÃ¼ylÃ¼ olsa da, duygu adamÃ¼ydÃ¼. TÃ¼rkÃ¼ sÃ¼ylemeyi severdi... BaÃ¼lama da ÃšalardÃ¼... Ama kazanÃš teknesi, ekmeek kapÃ¼mÃ¼z topraktÃ¼... KÃ¼y iÃšinden hatÃ¼rladÃ¼Ã¼m, toz toprak yollar, kavurucu sÃ¼caklarÃ¼n iÃšindeki tarlalardÃ¼r hep.. . Bir de aÃ¼stos bÃ¼cekleri'nin seslerine karÃ¼Ã¼an, toprakla haÃ¼Ã¼ne neÃ¼ir ÃšalÃ¼Ã¼rken Ãšardakta oturduÃ¼mda bana kadar gelen babamÃ¼n yanÃ¼k sesidir hatÃ¼rladÃ¼Ã¼m:

Â 'Benim sadÃ¼k yarim, kara topraktÃ¼r!'

Â BabamÃ¼ tanÃ¼yanlar, benim sesimi ona benzetirler.

Â

Â GÃ¼-Ã¼ VE MÃœZÃœK

Â Ã¼ocukluÃ¼nun ilk yÃ¼llarÃ¼n geÃširdiÃ¼i ÃžaniÃ¼rfa ve kÃ¼yÃ¼, hayal meyal kalÃ¼r aklÃ¼nda MÃ¼slÃ¼m GÃ¼rses. Sonra, geÃšim derdi, onlarÃ¼ memleketlerinden sÃ¼kÃ¼p alÃ¼r. BatÃ¼ya, Adana'ya gÃ¼Ãš ederler ailece. KÃ¼zÃ¼ Zeyno, kÃ¼ÃšÃ¼k oÃ¼lu Ahmet ve bÃ¼yÃ¼k oÃ¼lu MÃ¼slÃ¼m'le karÃ¼sÃ¼ Emine'ye bakmak iÃšin ne iÃ¼ olsa yapar Mehmet AkbaÃ¼. Hatta bazÃ¼ dÃ¼Ã¼nlere gizli gizli gidip baÃ¼lama ÃšalÃ¼p tÃ¼rkÃ¼ sÃ¼ylediÃ¼i bile konuÃ¼lur. Mehmet AkbaÃ¼ bunun duyulmasÃ¼nÃ¼, bilinmesini istemez. O yÃ¼llar, Ã¼arkÃ¼cÃ¼Ã¼n baÃ¼tacÃ¼ edildiÃ¼i yÃ¼llar deÃ¼ldir... Ancak Mehmet AkbaÃ¼ gizlese de, bÃ¼yÃ¼k oÃ¼lu MÃ¼slÃ¼m yÃ¼reÃ¼indeki mÃ¼zik sevdasÃ¼nÃ¼ gizlemez, gizleyemez...

Â MÃ¼slÃ¼m GÃœRSES; Adana sÃ¼cak olur... Ve sÃ¼cak yaz geceleri bunaltÃ¼cÃ¼ olduÃ¼u iÃšin damda yatardÃ¼k... Ben dama ÃšÃ¼kÃ¼p sÃ¼rtÃ¼stÃ¼ uzanÃ¼nca, yÃ¼ldÃ¼zlarÃ¼n altÃ¼nda bir hoÃ¼ olurdum... Ama babamÃ¼n korkusuna iÃšimden Ã¼arkÃ¼ sÃ¼ylemek gelse de, sessiz kalÃ¼r okuyamazdÃ¼m.

Â

Â ANNE VE KARDEÃž ACISI

Â Fazla gÃ¼lmenin gÃ¼nah olduÃ¼u Ã¼retilen MÃ¼slÃ¼mÃ¼n hayatÃ¼ da, kaderi de pek gÃ¼ler yÃ¼zÃ¼ deÃ¼ildir zaten. Hele yaÃ¼adÃ¼Ã¼ iki acÃ¼ vardÃ¼r ki, yÃ¼reÃ¼i daÃ¼lanÃ¼r, yÃ¼kÃ¼lÃ¼ kalÃ¼r... 'BÃ¼yÃ¼yÃ¼nce paÃ¼a olacak be oÃ¼lum' diyen, oÃ¼lunu yerlere gÃ¼klere koyamayan Emine AkbaÃ¼ hastalanÃ¼r... Ã¼nceleri belli etmemeye ÃšalÃ¼sa da, gizlediÃ¼i hastalÃ¼Ã¼ sonunda iyice ortaya ÃšÃ¼kar... Mehmet AkbaÃ¼, karÃ¼sÃ¼nÃ¼n tedavisi iÃšin elinden gelen ÃšabayÃ¼ gÃ¼sterirken, doktorlarÃ¼n 'Allah'tan umut kesilmez' sÃ¼zlerini asla MÃ¼slÃ¼m'e yansÃ¼tmaz... Aradan birkaÃš ay geÃšer ve Emine HanÃ¼m, Ã¼Ãš yavrusunu ardÃ¼nda gÃ¼zyaÃ¼larÃ¼ iÃšinde bÃ¼rakarak hayata veda eder... Bu acÃ¼yla sarsÃ¼lan MÃ¼slÃ¼m, daha sonra bir de Ahmet'ini yitirerek, kardeÃ¼ acÃ¼sÃ¼nÃ¼ yaÃ¼ar... ArtÃ¼k iyiden iyiyi iÃše dÃ¼nÃ¼k bir genÃš olur... AnasÃ¼nÃ¼n babasÃ¼nÃ¼n bir altÃ¼n bileziÃ¼i olmasÃ¼ iÃšin terzi ÃšÃ¼raklÃ¼Ã¼nÃ¼n yetiÃ¼mesini saÃ¼ladÃ¼Ã¼ MÃ¼slÃ¼m, pek konuÃ¼maz, hiÃš gÃ¼lmez, kimseyle ilgilenmez... Ã¼gilendiÃ¼i tek konu mÃ¼... Bir de felsefesi vardÃ¼r...

Â MÃœSLÃœM GÃœRSES; Eskiden dedeler varmÃ¼Ã¼, Ã¼nce Ãšilehaneye girer Ãšile Ãšeker, unvanlarÃ¼nÃ¼ sonra alÃ¼r. Biz de bu hayatÃ¼n acÃ¼sÃ¼nÃ¼ Ãšekmek iÃšin geldik, ÃšekeceÃ¼iz.

Â

Â Ã¼AY BAHÃ¼ESÃ¼NDE BAÃžLADI

Â Ã¼s dÃ¼nyasÃ¼nda acÃ¼ dolu fÃ¼rtÃ¼nalar eserken, dÃ¼Ã¼ dÃ¼nyaya sÃ¼msÃ¼kÃ¼ kapalÃ¼ olan MÃ¼slÃ¼mÃ¼n mÃ¼zik sevdasÃ¼ karÃ¼Ã¼lÃ¼ksÃ¼z bir aÃ¼k gibi sÃ¼rÃ¼p giderken, bazÃ¼ tesadÃ¼fler yaÃ¼anÃ¼r... Ã¼yle ya, hayat h zaman acÃ¼masÃ¼z olacak deÃ¼ildir ya...Ã

Â MÃœSLÃœM GÃœRSES; Ã¼Ãšimdeki gamÃ¼ kederi hep Ã¼arkÃ¼larla daÃ¼tmaya ÃšalÃ¼Ã¼rdÃ¼m. Bu yÃ¼zden her yerde Ã¼arkÃ¼lar mÃ¼rdÃ¼danÃ¼rdÃ¼m. Sonra bir gÃ¼n Adana Piknik Aile Ã¼ay BahÃšesi'nde bir yarÃ¼Ã¼ma dÃ¼zenlendi. ArkadaÃ¼lar bu yarÃ¼Ã¼maya katÃ¼lmam iÃšin Ã¼srar ettiler. KatÃ¼lacaktÃ¼m ama babam karÃ¼Ã¼ ÃšÃ¼. Hatta gece ben uyurken usulca gelip saÃšlarÃ¼mÃ¼ kesmiÃ¼ makasla. Sabah baktÃ¼m, saÃšlarÃ¼m periÃ¼an. Gittim Ã¼Ãš

